

# **X (Tęsknię ku tobie, o szumiący lesie...)**



JAN KASPROWICZ

W CIEMNOŚCI SCHODZI MOJA DUSZA

X

I.

Tęsknię ku tobie, o szumiący lesie!  
Ku twoim pieśniom, które wiew wiosenny  
W bezmierny przestwór na swych puchach niesie,  
Ulata duch mój, sam w melodie plenny<sup>1</sup>.

Poeta, Poezja, Duch,  
Tęsknota, Wiatr, Las,  
Muzyka

Syt jestem ziemi, z tej kaźni codziennej  
Trosk jej i cierpień, o szumiący lesie,  
W akordy hymnów pierwotnych brzemienno,  
Jak więzień z kajdan, tak ma dusza rwie się.

Jest zapomnienie w twojej pieśni; jest lube,  
O rozśpiewany, o szumiący lesie,  
W fali twych tonów rozplynięcie bytu;

Przecucie, Bóg, Kondycja  
ludzka, Obraz świata,  
Zdrada

Jest w nich tajemne przecucie, że zgubę  
Tęgo, co duszy wybawieniem zwie się,  
Chowają w sobie dziedziny błękitu...

2.

Struny twojej harfy, o szumiący lesie,  
Dech ów porusza, co był w onej porze,  
Gdy pod budowę wszechświata przyciesie<sup>2</sup>  
Pramistrz w niezmiernym układał przestworze —

Bóg, Poeta, Poezja,  
Stworzenie, Czas, Wiatr,  
Las

Gdy kształty bytów święte Słowo boże  
Przybierać jęło. O szumiący lesie,  
Rozlewne dźwięków przedwiekowych morze!  
W on czas, gdy żywioł za żywiołem rwie się,

Dźwięk, Muzyka

Kiedy Twórcy blask swój i swe cienie  
I cichość swoją i swój rozgwar niesie  
W pustą bez słońca i bez nocy głuszę —

To samo w on czas<sup>3</sup> spłodziło nasienie,  
O rozśpiewany, o szumiący lesie,  
Dwie siostry bliźnie: twą i moją duszę.

Duch, Natura

<sup>1</sup>plenny — wydający plon. [przypis edytorski]

<sup>2</sup>przyciesie — dolna belka ściany; przenośnie: podstawy budynku. [przypis edytorski]

<sup>3</sup>w on czas — w tamtym czasie. [przypis edytorski]

3.

Dlatego dzisiaj, o szumiący lesie!  
Ma dusza wnika w twą duszę, rozumie,  
Chociaż ludzkiego ciała ogniem zwie się,  
Choć ludzkim śpiewa językiem, w twym szumie

Poeta, Poezja, Wiatr, Las,  
Duch

Akord najcichszy... A gdy w drzew twych tłumie,  
O rozśpiewany, o szumiący lesie,  
Wichr się rozgości w swej szalonej dumie  
I burzycielskim swoim tchem rozniesie

Twe liście świeże, przerywając ciszę  
Trzaskiem konarów, i ma dusza gnie się  
I swą koronę wraz z twymi kołysz

I razem z tobą, o jęczący lesie,  
Jęczy i jęk swój razem z twoim splata  
W echo tych cierpień, co ranią pierś świata...

Cierpienie

4.

O rozśpiewany, o szumiący lesie!  
Wiem—ci ja dobrze, że ten wichr, choć zrywa  
Twe i me łono, choć ból z sobą niesie,  
Że snąć<sup>4</sup> go dusza nie wytrzyma żywa,

Cierpienie, Poeta, Poezja,  
Wiatr, Las, Muzyka,  
Natura

Nie jak wróg na nas z dzikim świstem sływa,  
Ale najszczerzym przyjacielem zwie się,  
Bo najszumniejsze melodie dobywa  
Z mej i twej lutni, o rozgrany lesie!

A jednak dzisiaj — niech wierzchołki twoje  
Ten tajemniczy, cichy wiew porusza  
W pieśń, co ma w sobie zapomnienia zdroje,

Co rozpląnięciem jest bytu. Niech rwie się  
Świat ten! Spokoju spragniona ma dusza,  
O słodką ciszę szeleszczący lesie!

---

<sup>4</sup>snąć — może, podobno, przecież, zapewne. [przypis edytorski]

---

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/w-ciemnosci-schodzi-moja-dusza-x-tesknie-ku-tobie-o-szumiacy-lesie>

Tekst opracowany na podstawie: Jan Kasprowicz, Krzak dzikiej róży, Towarzystwo Wydawnicze, Lwów, 1898

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Olga Sutkowska.

*Wesprzyj Wolne Lektury!*

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

*Jak możesz pomóc?*

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

**Wspieraj Wolne Lektury** i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.